

СВАДБАТА НА МОЯ ГЖЛЖБ

Когато бях малък, имах голямо желание да имам гжлжби. У сестра ми имаше много и аз често я молах да ми подари една двойка. Най-после тя изпълни моето желание: даде ми две малки, туку що облечени гжлжбчета. Едното, мъжко тъмносиво, а другото женско — сжвсем бяло.

Каква беше моята радост! Веднага им направих от един сандък гжлжбарник и го поставих ниско под стряхата. Турих им храна и вода. Всеки ден ги наглеждах и им се радвах. Редовно ги хранех и поях. Скоро те порастнаха и се привързваха силно към мене. Кацваха по рамената ми и чакаха да ги погалья...

Но радостта ми не беше за дълго. Една вечер, когато вечеряхме на двора, чух шум към гжлжбарника. Сkochихме всички и се затекохме към него. Чужда котка бе издебнала и се покачила върху сандъка, сграбчила женската и беше ѝ ухапала главата. Разгонихме котката и отхрвахме гжлжбицата. Но без полза: след малко тя умре.

Мъжкият остана вдовец. Няколко дни той беше силно смутен и угрижен. Престана да идва при мен, дори престана да се храни. Тъжеше по своята другарка, бялата хубава гжлжбица, която всички обичахме.

Един ден и мъжкият изчезна от кафеза. Мина се ден, два, три — няма го никакъв, не се върна. Помислих си, че и той е станал жертва на сжщата